

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1To/33/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5811010266
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Gallová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5811010266.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Gallovej a sudcov JUDr. Pavla Polku a JUDr. Martina Bargela, na verejnom zasadnutí konanom 21. apríla 2015 prejednal odvolania podané prokurátorom a obžalovaným A. H. proti rozsudku Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 6T/82/2011 z 18.12.2014 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolania obžalovaného A. H. a prokurátora z a m i e t a , pretože nie sú dôvodné.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom v spojení s rozsudkom Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 6T/82/2011 zo 7.12.2011 a rozsudkom Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 1To/23/2012 zo 17.7.2012 bol obžalovaný A. H. uznaný za vinného zo spáchania pokračovacieho zločinu krádeže v spolupáchateľstve podľa § 20, § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. b) Tr. zák. v časti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák., pokračovacieho zločinu poškodzovania cudzej veci v spolu-páchateľstve podľa § 20, § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. c) Tr. zák. a pokračovacieho prečinu porušovania domovej slobody v spolupáchateľstve podľa § 20, § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. Za uvedené trestné činy okresný súd obžalovanému uložil podľa § 212 ods. 4 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. l), n) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov, na výkon ktorého bol obžalovaný podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 4T/60/2011 z 2.6.2011, ktorým bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Súčasne zrušil aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Ďalej zrušil výrok o treste v rozsudku Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 4T/12/2012 z 11.9.2012, ktorým bolo upustené od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 4T/60/2011 z 2.6.2011 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 6T/82/2011 zo 7.12.2011. Súčasne zrušil aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Proti tomuto rozsudku podali riadne a včas odvolania prokurátor aj obžalovaný.

Prokurátor podal odvolanie v neprospech obžalovaného proti výroku o treste. V písomných dôvodoch odvolania poukázal na nasledovné: „V prípade odsúdeného A. H., keďže súdený trestný čin spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, súd mu ukladal trest za viac ako dva úmyselné trestné činy vo viacčinnom súbehu, pričom jedným z nich bol zločin, a teda do úvahy prichádzalo uloženie súhrnného trestu odňatia slobody za použitia asperačnej zásady podľa § 42 ods. 1, § 41 ods. 2 Tr. zák. Odsúdenému bol v pôvodnom konaní ukladaný trest v základnej sadzbe tri roky až desať rokov, ktorej horná hranica sa s prihliadnutím na

prevahu poľahčujúcich okolností znížila na sedem rokov, osem mesiacov. Pri použití asperačnej zásady sa následne ukladal trest v rozpätí šesť rokov, sedem mesiacov, desať dní až desať rokov, dva mesiace, dvadsať dní.

V dôsledku zrušenia ustanovenia § 41 ods. 2 Tr. zák.; veta predstavuje trestná sadzba pri právnej kvalifikácii podľa § 212 ods. 4 Tr. zák. s prevahou poľahčujúcich okolností s úpravou trestnej sadzby podľa § 41 ods. 2 Tr. zák., tri roky (dolná hranica) až desať rokov, dva mesiace a dvadsať dní (horná hranica). Odsúdenému bol uložený v pôvodnom konaní trest odňatia slobody vo výmere sedem rokov. Takto uložený trest odňatia slobody, resp. vo výmere 6 rokov a 11 mesiacov (keďže bola povolená obnova konania v prospech odsúdeného) možno považovať aj po obnove konania ako trest spravodlivý a primeraný, zahrňujúci v sebe tak prvok represie, ako aj prvok individuálnej a generálnej prevencie, odzrkadľujúci zároveň morálne odsúdenie páchatel'a. V tomto smere poukazujem na osobu odsúdeného, ktorý ma v registri trestov celkom 11 záznamov, pričom v súčasnosti sú voči nemu vedené ďalšie trestné konania za rôznorodú úmyselnú trestnú činnosť prevažne majetkového charakteru, pričom z odpisu registra trestov zároveň vyplýva, že odsúdenému v páchaní trestnej činnosti v minulosti nezabránila ani hrozba premeny podmiennečného trestu na nepodmiennečný trest a úmyselnej trestnej činnosti sa dopúšťal aj v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia, ktorá bola navyše uložená s probačným dohľadom. Aj keď odsúdenému sa môže javiť uložený trest v pôvodnom konaní vedenom pod sp.zn. 6T/82/2011 ako neprímerane prísny, je nutné si uvedomiť, že uvedeným rozsudkom bol potrestaný za zbiehajúcu sa trestnú činnosť, pričom nemožno nechať bez povšimnutia, že následne bolo v troch konaniach vedených na Okresnom súde Námestovo, pod sp.zn. 4T/12/2012, 4T/125/2011 a 4T/34/2011, upustené od uloženia súhrnného trestu, a to práve s poukazom aj na trest uložený v pôvodnom konaní vedenom pod sp.zn. 6T/82/2011 vo výmere sedem rokov. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, predovšetkým na kriminálnu minulosť odsúdeného, rozsiahlosť trestnej činnosti a počet poškodených, vychádzajúc zo záveru, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a ich páchatel'mi, možno konštatovať, že trest uložený rozsudkom Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 6T/82/2011 zo dňa 18.12.2014 možno hodnotiť, že je v zrejmom nepomere k závažnosti činu, resp. k pomerom páchatel'a, resp. uložená výmera trestu je v rozpore s účelom trestu. Pokiaľ odsúdený aj poukazoval na mladícku nerozvážnosť, nie je možné sa s uvedeným ospravedlňovaním jeho trestnej činnosti stotožniť, keďže v prípade odsúdeného nešlo o jednorazový exces z vedenia riadneho života, pričom trestnej činnosti sa dopúšťal aj vo veku, ktorý už nebol blízky veku mladistvých, a dokonca aj v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia, napriek uloženému probačnému dohľadu, pričom správanie sa odsúdeného nenasvedčuje na skutočnú ľútosť nad spáchanou trestnou činnosťou a skutočnú snahu o nápravu a pokoru. Som teda toho názoru, že trest uložený rozsudkom Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 6T/82/2011 zo dňa 18.12.2014 vo výmere päť rokov možno vzhľadom na horeuvedené považovať za neprímerane nízky a nemožno ho preto považovať za spravodlivý. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti mám za to, že Okresný súd Námestovo predmetným rozsudkom nesprávne rozhodol o výške trestu obžalovaného A. H., a preto z uvedeného dôvodu navrhujem, aby odvolací súd na základe podaného odvolania odvolaním napadnutý rozsudok zrušil v odvolaní napadnutej časti a nahradil ho vlastným rozhodnutím.“

Obžalovaný A. H. v písomných dôvodoch odvolania uviedol, že okresný súd mu uložil prísny trest, ktorý má likvidačný charakter pre neho i pre jeho rodinu. Svoju minulosť úprimne ľutuje, prehodnotil svoj život a zmenil sa. Po skutkoch z tejto trestnej veci už žiadnu trestnú činnosť nespáchal. Poukázal na to, že sám nastúpil desaťročný výkon trestu odňatia slobody, pred výkonom trestu žil riadny život, dostavoval sa na všetky úkony súdu, riadne pracoval a staral sa o svoju rodinu. Výkon trestu, ktorý momentálne vykonáva, plní svoj účel, má tri disciplinárne odmeny, ani raz nebol disciplinárne potrestaný, vo výkone trestu pracuje, patrí medzi desiatich odsúdených s voľným pohybom a je zaradený do práce ako upratovač. Je v kontakte s rodinou, navštevujú ho, synovi posiela riadne výživné. Žiadal, aby mu krajský súd znížil trest odňatia slobody.

V odvolaní, ktoré podal prostredníctvom svojho obhajcu, obžalovaný uviedol: „Som si vedomý skutočnosti, že sa voči mne vedie konanie za spáchanie skutkov, ktorých som sa dopustil ešte predtým, ako boli súdom prvého stupňa vyhlásené odsudzujúce rozsudky za iné trestné činy, a ukladá sa mi súhrnný trest podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. za celú zbiehajúcu sa trestnú činnosť, a to za použitia asperačnej zásady podľa § 41 ods. 2 Tr. zák., pretože som sa dopustil viacerých úmyselných trestných činov viacerými skutkami, kde medzi zbiehajúcimi trestnými činmi je aj zločin. Podľa môjho názoru však prokurátor pri odôvodnení odvolania a ani súd prvého stupňa pri odôvodnení rozsudku nedostatočne prihliadali na moju osobu a moje osobné pomery a možnosti nápravy. Považujem za dôležité uviesť, že v súčasnosti už vykonávam 3,6 ročný trest odňatia slobody za iný trestný čin. Už pred dobrovoľným

nástupom na výkon trestu v celkovej výmere v tom čase 10,6 roka som viedol riadny život, dostavoval som sa na všetky úkony trestného konania a zásadne sa zmenili najmä moje osobné pomery, pretože sa mi narodil syn. Samotný priebeh výkonu trestu, kedy mi boli uložené viaceré disciplinárne odmeny, nasvedčuje, že tento si plní svoj účel. Už pred nástupom na výkon trestu som viedol riadny a usporiadaný život. Preto sa nestotožňujem s názorom okresného súdu, ktorý si vytvoril úsudok o možnosti mojej nápravy len na základe hodnotenia povahy a závažnosti zbiehajúcich sa trestných činov, s prihliadnutím aj na predchádzajúce odsúdenia, kde bola konštatovaná moja bohatá kriminálna minulosť a 11 záznamov v registri trestov. Vzhľadom na vyššie uvedené mi súd prvého stupňa síce zmiernil trest oproti trestu, ktorý mi bol pôvodne uložený v predchádzajúcom rozhodnutí pred povolením obnovy konania v môj prospech, pričom predošlý trest sa súdu javil ako prísny, nevystihujúci individuálnosť trestu vo vzťahu k mojej osobe, pričom na moju prevýchovu považoval za dostatočný trest vo výmere 5 rokov. Uložený trest však vo vzťahu k takémuto hodnoteniu mojej osoby a mojich osobných pomerov je podľa mňa neprímerane prísny, pričom účel trestu možno v mojom prípade dosiahnuť aj miernejším trestom, a to aj vzhľadom na trest, ktorý už vykonávam, ako aj na dobu, ktorá už uplynula od spáchania skutkov. S týmito okolnosťami významnými pre rozhodnutie sa okresný súd nedostatočne vysporiadal. Preto vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti navrhujem, aby odvolací súd po preskúmaní veci v rozsahu uvedenom v § 317 ods. 1 Tr. por. napadnutý rozsudok zrušil a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. vo veci rozsudkom sám rozhodol.“

Súčasťou odôvodnenia odvolania obžalovaného bolo aj vyjadrenie k odvolaniu prokurátora, v ktorom uviedol, že s odvolaním prokurátora sa nemôže stotožniť, preto ho navrhuje zamietnuť.

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, predtým, ako začal plniť svoju preskúmovaciu povinnosť podľa § 317 Tr. por., zistil, že odvolania obžalovaného A. H. a prokurátora boli podané včas, v lehote stanovenej § 309 Tr. por. Odvolania boli podané oprávnenými osobami v súlade s § 307 ods. 1 písm. a), b) Tr. por., obsah odvolaní spĺňa náležitosti podľa § 311 ods. 1, 2 Tr. por. a nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 Tr. por., a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Tr. por.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Po splnení preskúmvacej povinnosti v rozsahu § 317 ods. 1 Tr. por. odvolací súd zistil, že odvolania prokurátora aj obžalovaného A. H. nie sú dôvodné.

Treba stručne pripomenúť, že obžalovaný A. H. bol rozsudkom Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 6T/82/2011 zo 7.12.2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 1To/23/2012 zo 17.7.2012 uznaný za vinného a zároveň aj odsúdený. V rámci konania o návrhu odsúdeného A. H. na povolenie obnovy konania Okresný súd Námestovo uznesením, sp.zn. 9Nt/4/2013 z 12.6.2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 2Tos/91/2014 z 27.8.2014 povolil obnovu konania v prospech odsúdeného tak, že zrušil výrok o treste vo vyššie označenom rozsudku Okresného súdu Námestovo v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline vo výmere 7 rokov, na výkon ktorého bol obžalovaný zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Súčasne zrušil aj ďalšie rozhodnutia na zrušený výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Z procesnej analýzy predmetnej trestnej veci je nepochybné, že rozsudok Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 6T/82/2011 zo 7.12.2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 1To/23/2012 zo 17.7.2012 vo výroku o vine zostal právoplatný a nedotknutý. V konaní o povolenie obnovy konania bol zrušený len výrok o treste a obnova konania bola povolená len vo výroku o treste.

Podľa § 31 ods. 1, 2 Tr. zák. sankcie podľa tohto zákona sú tresty a ochranné opatrenia, ktoré sú právnym následkom spáchaného trestného činu alebo činu inak trestného. Trest je ujma na osobnej slobode, majetkových alebo iných právach odsúdeného, ktorú môže uložiť páchateľovi len súd podľa tohto zákona za spáchaný trestný čin.

Podľa § 34 ods. 2, 3, 4 Tr. zák. páchatelovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody. Trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Treba súhlasiť s právnym názorom okresného súdu, že v prípade obžalovaného A. H. sú splnené podmienky pre uloženie súhrnného trestu v zmysle § 42 ods. 1 Tr. zák. Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd, rovnako ako súd prvého stupňa, dospel k záveru, že obžalovanému má byť za teraz súdený pokračovací zločin krádeže v spolupáchateľstve podľa § 20, § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. b) Tr. zák. v časti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák., pokračovací zločin poškodzovania cudzej veci v spolupáchateľstve podľa § 20, § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. c) Tr. zák. a pokračovací prečin porušovania domovej slobody v spolupáchateľstve podľa § 20, § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. ukladaný súhrnný trest odňatia slobody aj za ďalšie trestné činy, za ktoré už bol právoplatne odsúdený, a to rozsudkom Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 4T/60/2011 z 2.6.2011 (prečin zatajenia veci podľa § 236 ods. 1 Tr. zák. spáchaný 8.2.2011) a rozsudkom Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 4T/12/2012 z 11.9.2012 (prečin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Tr. zák. spáchaný 8.12.2010), pretože na uloženie súhrnného trestu za všetky uvedené zbiehajúce sa trestné činy (zločiny a prečiny) sú splnené všetky zákonom predpokladané podmienky, t.j. medzi teraz súdenými trestnými činmi a trestnými činmi, za ktoré už bol obžalovaný právoplatne odsúdený, existuje viacčinný súbeh.

V tejto súvislosti treba pripomenúť, že súhrnný trest podľa zásad uvedených v § 42 ods. 1 Tr. zák. sa uloží iba v prípade viacčinného súbehu, a to len vtedy, ak páchatel bol za časť retrospektívne sa zbiehajúcej trestnej činnosti odsúdený a ak je možné na také odsúdenie prihliadať. Hranicu teda tvorí vyhlásenie odsudzujúceho rozsudku (trestného rozkazu) súdom prvého stupňa. Vždy je to časovo prvé odsúdenie, ku ktorému v celom trestnom konaní dôjde, vrátane opravného konania. Súhrnný trest nastupuje namiesto úhrnného trestu, ktorý by inak bol páchatelovi uložený, ak by sa o všetkých zbiehajúcich sa trestných činoch rozhodovalo v spoločnom konaní. Znamená to, že odsúdený musí byť pri súhrnnom treste v zásade v rovnakej situácii ako v prípade trestu úhrnného, t.j. ako keby bolo o všetkých spáchaných trestných činoch rozhodnuté v jednom konaní.

Správny je názor okresného súdu, že obžalovanému mal byť uložený súhrnný trest odňatia slobody s použitím tzv. asperačnej zásady (zostrenia trestu) podľa § 41 ods. 2 Tr. zák., vzhľadom k tomu, že obžalovaný spáchal viac úmyselných trestných činov viacerými skutkami, z ktorých sú dva zločiny a tri prečiny. Správne sa okresný súd vysporiadal s novou právnou skutočnosťou, ktorá nastala po uverejnení nálezů Ústavného súdu Slovenskej republiky, č.k. PL. ÚS 106/2011-85 z 28.11.2012 v Zbierke zákonov, čiastka 104, uverejnená 21.12.2012.

Podľa § 41 ods. 2 Tr. zák., v znení účinnom od 21.12.2012, ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu. Horná hranica zvýšenej trestnej sadzby nesmie prevyšovať dvadsaťpäť rokov a pri mladistvých trestnú sadzbu uvedenú v § 117 ods. 1 alebo 3. Popri treste odňatia slobody možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak by jeho uloženie bolo odôvodnené niektorým zo súdených trestných činov.

Súd prvého stupňa správne zistil a ustálil poľahčujúce okolnosť v zmysle § 36 písm. l) Tr. zák., t.j. že obžalovaný sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval, a podľa § 36 písm. n) Tr. zák., t.j. že obžalovaný napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom. Správne zistil aj jednu príťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák., t.j. že obžalovaný už bol za trestný čin odsúdený.

Podľa § 38 ods. 3 Tr. zák. ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Pri ukladaní trestu je teda potrebné prioritne postupovať podľa § 41 ods. 2 Tr. zák., pretože obžalovanému je ukladaný trest podľa asperačnej zásady v sadzbe, ktorej horná hranica sa zvyšuje o jednu tretinu a zároveň u obžalovaného sa znižuje horná hranica trestnej sadzby podľa § 38 ods. 3 Tr. zák., a preto je správny názor okresného súdu, že obžalovanému sa ukladá trest v sadzbe od 36 mesiacov až 124 mesiacov.

Pri úvahách, aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovaného, jeho zavinenie, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti jeho nápravy a v neposlednom rade aj poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, vychádzal aj odvolací súd zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia), a jednak aj voči ďalším občanom - potencionálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatela.

Odvolací súd si neosvojil argumenty prokurátora o neprimeranosti uloženého trestu okresným súdom z hľadiska jeho prísnosti. Rovnako neobstoja odvolacie námietky obžalovaného, že na jeho prevýchovu bude postačovať aj trest v nižšej výmere. Krajský súd sa stotožnil s druhom a výmerou trestu odňatia slobody vo výmere 5 rokov pri súčasnom zohľadnení dvoch poľahčujúcich okolností (§ 36 písm. l/, n/ Tr. zák.) a jednej priťažujúcej okolnosti (§ 37 písm. m/ Tr. zák.), samozrejme za použitia asperačnej zásady. Súd prvého stupňa pri rozhodovaní o treste zohľadnil všetky rozhodné okolnosti a príslušné zákonné ustanovenia.

Podľa názoru krajského súdu trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov, t.j. v prvej polovici zákonom ustanovenej trestnej sadzby, s prihliadnutím na dobu spáchania trestnej činnosti, zmenu osobných pomerov obžalovaného, ktorému sa narodilo dieťa, dostatočne, primerane a spravodlivo zohľadňuje účel trestu z hľadiska jeho individuálnej i generálnej prevencie a možno dôvodne očakávať, že takýto druh trestu i jeho výmera zabezpečí najmä prevýchovu obžalovaného tak, aby sa obžalovaný stal vzorným občanom tejto spoločnosti. Krajský súd verí, že do budúca sa obžalovaný už nikdy nedopustí žiadnej protiprávnej činnosti.

Stavu veci a zákonu zodpovedá aj zaradenie obžalovaného A. H. na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pretože súd prvého stupňa správne aplikoval ustanovenie § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák.

S ohľadom na uvedené skutočnosti krajský súd odvolania prokurátora aj obžalovaného ako nedôvodné zamietol podľa § 319 Tr. por.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.